

ՎԱՆՔ ՍՐԲՈՅՆ ՂԱԶԱՐՈՒ Ի ՎԵՆԵՏԻԿ

ՏԱՂ ԳԵՐՄԱՆԱՅԻ

ՆՈՒԴՈՎԻԿՈՍԻ ԿԱՐՈՂՈՍԻ ԱՌԳՈՍՏԵԱՅ

ԱՐՔԱՅԻ ՊԱԻԱՐԻՈՅ

ՅԱՄԻ 1841

ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, ոչ 'ի յերկրէ մրցանակ,
ԼՂԼ երկնաւոր միայն պարգև քրիստոսեան,
Ի ցանկապատ սուրբ փարախիս աստ բընակ՝
ԼՂԳէ զտեղիս սրբեանուէր գոլ ինքեան:

Եւ որ երբեմն յաշխարհի անդ ալէսաստ
Ձիգ զոր կորոյսն 'ի յոյզ անկեալ խընդրէր զայն,
ՊԻՐՈՆ ինքնին զնորին ճաշակն եգիտ աստ,
Բայց ոչ եկաց սակայն 'ի սիրտ 'ի նորայն:

Ըստ մէտ 'ի մէտ 'ի ճօճ՝ ճեմին վարդենիք
Բնդ որս ծաղկէ գեղեցկափթիթ զամինեվարդ .
Տարաւային շուրջ 'ի ծովէն պարառիկ
Նանգիստ չնչէ աստ ամենայն ինչ 'ի մարդ:

Տեսանեն աչք 'ի ծովակէն ամբարձեալ
Օ կըղզի քաղաքըն հոյակապ մեծանիստ,
Ում ոչ լիցի և չիք երբեք զոյգ կացեալ,
ԼՂԼ օրհասին և նա 'ի բուռն անկաւ խիստ:

Ի մենացեալն յաշխարհական աղմըկաց
Երևի անդ 'ի ՎՂ ենետիկ իբր այժմու
Երկրաւորիս փառաց յողդողդ միշտ ընթաց,
Եւ յարակայ տիպ յաւիտեանցն յիւր ծովու:

Սաքուր կրօնից ընդ գիտութեան վերբերիչք,
Ոչ թէ սուղեալ 'ի տեսութիւն պարապորդ,
ԼՂԲաքինի են վաստակոց արարիչք
ԼՂԵս միանձունք փայլակն 'ի սուրբ վառեալ յորդ:

Օ ազգաց ազգաց լոյս իմաստից տալ 'ի սփիւռ
Եւ զկենսատուն բան մինչ 'ի խորս Ըսիոյ,
Բզկեանս աստէն ծախեն զիւրեանց մըտադիւր
Յօգուտ անդուլ առանց պարապ գիտելոյ:

Յանդորրաւէտ ցայտէ կըղզոյս մըշտավառ
Կենսացընցուղ լի նըշուլիցըն ճաճանչ
Օ ըւարթաթուիչ նոր նորոգեալ անրսպառ
Ո՛րշտ թափանցիկ ամենայաղթ աննսհանջ: